Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 552 van 24 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE**
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 9 april 2026 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ESHAGHZEY, die *loco* advocaat A. VANDECASTEELE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 april 2026 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Op 9 april 2026 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing houdende een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Aan de Heer:
(…)
Nationaliteit: Eritrea
ALIAS: (…)
wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied
Conform artikel 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980. kan de duur van het inreisverbod via een nieuw inreisverbod aangepast worden, indien wordt vastgesteld dat u geen medewerking verleent aan de overdrachts-, terugkeer-, terugdrijvings- of verwijderingsprocedure.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten. dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.
De beslissing tot verwijdering van 09.042026 gaat gepaard met dit inreisverbod.
REDEN VAN DE BESLISSING
Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten
Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:
Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.
Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met alle specifieke omstandigheden die uw dossier kenmerken.
Op 22.08.2014 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een verzoek om internationale bescherming in en werd u ingeschreven in het wachtregister. U verklaarde dat u Eritrea op 31.01.2014 verliet en via Soedan, Libië, Italië en Frankrijk op 22.08.2014 in België aankwam.
Op 28.10,2014 werd door de Belgische autoriteiten, conform de Dublinverordeningen. om uw overname verzocht bij de bevoegde autoriteiten in Italië. Op 22.12.2014 antwoordden de Italiaanse autoriteiten dat u niet gekend was bij hen en werd het overnameverzoek geweigerd.
Op 16.09.2015 werd u de hoedanigheid van vluchteling toegekend door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) en op 17.09.2015 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.
Op 27.05.2016 werd u van ambtswege afgevoerd uit de registers.
Op 22.11.2016 namen de Duitse autoriteiten contact op met de Dienst Vreemdelingenzaken. In hun bericht gaven zij aan dat u op 24.10.2016 een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Duitsland onder de naam N.A. (…) en verzochten zij om informatie over de uitkomst van de asielprocedure die u op 22.08.2014 in België had ingediend.
Op 07.12.2016 werd aan de Duitse autoriteiten medegedeeld dat u als vluchteling erkend werd in België.
Op 15.08.2017 verzochten de Duitse autoriteiten conform de Dublinakkoorden uw overname door België daar u in België de vluchtelingenstatus had gekregen.
Op 13.09.2017 verklaarden de Belgische autoriteiten zich akkoord met uw overname en werd aan de Duitse autoriteiten verzocht om de datum van de overbrenging minstens twee dagen vooraf mede te delen.
Op 07.10.2018 werd u te Brussel weer ingeschreven in de registers.
In de nacht van 13.10.2018 op 14.10.2018 werd u naar aanleiding van openbare dronkenschap van uw vrijheid benomen door de politie van Antwerpen (PV: (…)). Daar u niet in het bezit was van enig identiteitsdocument werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld (PV (…)). U was in het bezit van een "Attestation de sortie" (bewijs van vrijlating) op naam van N.A. (…) afgegeven door het -Centre de Rétention Administrative de Oissel" (Administratief detentiecentrum van Oissel. Frankrijk) op 14.06.2018. De Dienst Vreemdelingenzaken informeerde de politie dat u kon beschikken zonder meer aangezien u de vluchtelingenstatus had.
Op 31.01.2019 werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld (PV(…)) door de politie te Doornik daar u met de trein reisde zonder geldig vervoerbewijs en zonder identiteitsdocumenten. De Dienst Vreemdelingenzaken informeerde de politie dat u kon beschikken zonder meer aangezien u de vluchtelingenstatus had.
Op 16.02.2019 werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld (PV(…)) door de politie te Namen daar u met de trein reisde zonder geldig vervoerbewijs en zonder identiteitsdocumenten. De Dienst Vreemdelingenzaken informeerde de politie dat u kon beschikken zonder meer aangezien u de vluchtelingenstatus had. U werd nogmaals verzocht zich te melden bij de gemeente om uw administratieve toestand in orde te brengen.
Op 22.12.2019 stelde de politie van Antwerpen een proces-verbaal op (PV: (…)) omdat u ervan verdacht werd samen met twee anderen, met geweld een vrouw van haar gsm te hebben beroofd. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld (PV: (…)). U in het bezit van een verblijfstitel maar was niet ingeschreven in het rijksregister.
Op 26.01.2022 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van I maand en een geldboete van 800,00 euro (vervangende gevangenisstraf bij gebreke van betaling:15 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan scherpe, snijdende of stompe voorwerpen Of stoffen, namelijk een keukenmes, te hebben gedragen of vervoerd, die niet als wapen waren ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk was dat degene die ze droeg Of vervoerde, ze wenste te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan Of het bedreigen van personen (feit gepleegd op 12.07.2020).
Op 10.10.2022 stelde de politie van Namen een administratief verslag vreemdelingencontrole (PV: (…)) op naar aanleiding van geluidsoverlast, mocht beschikken zonder meer maar diende zich te melden bij de gemeente om uw administratieve toestand in orde te maken

Op 10.102023 werd u aangehouden en op 11.10.2023 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Haren op verdenking van mensensmokkel, zo niet in criminele organisatie, minstens in het raam van een vereniging.
Op 08.05.2024 werd u door de Correctionele Rechtbank te Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar, een geldboete van 8.000,00 euro (vervangende gevangenisstraf bij gebreke van betaling: 3 maanden) met uitstel voor 9/10• van de geldboete voor een periode van 5 jaar en werd u gedurende een termijn van 5 jaar ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek daar u zich schuldig had gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via aan tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende dc overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, met dc omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, door actief betrokken te zijn geweest bij meerdere smokkels, deels georganiseerd vanuit Brussel waarbij verschillende nik geïdentificeerde slachtoffers werden ingeladen in vrachtwagens, geparkeerd op de truckstop-parking te Veurne of de snelwegparking te Saint-Ghislain, hoogs vermoedelijk met het Verenigd Koninkrijk als eindbestemming, namelijk door de gelden voor de smokkels, overgemaakt door de vertrekkandidaten, te ontvangen alsook door actief betrokken te zijn bij de uitvoering van de smokkels en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen Of op eigendommen misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting Staat van 10 jaar tot 15 jaar of en langere termijn (feiten gepleegd in de periode van 20.04.2023 tot en met 10.10.2023).
Op 19.12.2024 werd het CGVS verzocht uw vluchtelingenstatus in te trekken op grond van artikel 49, § 2, tweede lid. en artikel 55/3/1, §1, van de Vreemdelingenwet.
Op 07.04.2025 werd uw vluchtelingenstatus ingetrokken door het CGVS omdat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1. Het CGVS was van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Eritrea.
U boet een gevangenisstraf van 3 jaar uit ten gevolge van mensensmokkel. Mensensmokkel vormt een diepgeworteld en complex probleem dat het migratiebeleid in België ernstig onder druk zet, Deze criminele praktijken brengen niet alleen kwetsbare migranten in levensgevaar, vaak via gevaarlijke routes zoals boottochten over het Kanaal of verborgen vervoer in vrachtwagens, maar ondermijnen ook de integriteit en doeltreffendheid van het migratiesysteem. Door het vergroten van illegale migratiestromen, bemoeilijkt mensensmokkel het voeren van een coherent, veilig en humaan beleid, terwijl het tevens de druk op grenscontroles en opvangfaciliteiten vergroot. U was actief betrokken bij meerdere smokkels, deels georganiseerd vanuit Brussel waarbij verschillende niet-geidentificeerde slachtoffers werden ingeladen in vrachtwagens, geparkeerd op de truckstopparking te Veurne of de snelwegparking te Saint-Ghislain. hoogstvermoedelijk met het Verenigd Koninkrijk als eindbestemming.
Op 31.01.2023 observeerden de politiediensten in het Noordstation te Brussel vermoedelijke mensensmokkel-activiteiten. In dat kader werd overgegaan tot en werd een onderzoek opgestart. Uit een retroactieve analyse van telefoniegegevens kwam ook uw naam naar voren. De leden van de vereniging voerden vele gesprekken over het organiseren van mensensmokkel via het inladen in vrachtwagens of het instappen in bootjes, het aanleveren van vertrekkandidaten, prijzen die daarvoor betaald te worden en de manier waarop en de afspraken die daaromtrent worden gemaakt.
U stond niet enkel in voor de ontvangst van gelden. maar was ook actief betrokken bij de organisatie van de smokkel. U stelde daartoe uw identiteitsdocument ter beschikking. Via geldtransactiekantoren, "RIA Money Transfer" in het bijzonder, kon op die manier het geld door de transmigranten naar de smokkelaars verzonden worden. U hield daarbij 10% van de bedragen voor uzelf. Uit meerdere gesprekken blijkt uw betrokkenheid. Zo contacteerde de leider van de vereniging u op 20.04.2023 met de vraag om meteen een foto te nemen, zodat iemand een overschrijving kon uitvoeren. Nadat u deze foto had doorgestuurd, gaf u aan dat men best gebruikmaakte van RIA. Op 27.07.2023 vroeg dezelfde leider u om een foto van uw paspoort, zodat iemand "200" kon overschrijven. Op 13.09.2023 vertelde de leider aan één van jullie kompanen dat de nieuwelingen akkoord gingen en dat hij hen uw gegevens had gegeven voor de betaling. Op 16.09.2023 vertelde u aan een niet geïdentificeerd persoon dat u de Overschrijvingen doet van "iedereen die naar hier kome en dat u daarbij 10% verdient, Op 23.07.2023 informeerde de leider u dat hij 4 personen had kunnen binnenlaten. Ook bleek volgens de rechtbank uit verschillende gesprekken dat u zelf actief meewerkte aan de smokkels. zo vertelde u onder meer op 01.09.2023 aan een persoon dat wordt overgestoken per boot en per vrachtwagen. en dat wat de leider van de vereniging doet, volgens u, tijdverlies is. Gelet op de periode waarin u samen met de andere leden actief was, achtte de rechter bewezen dat hiervan een gewoonte werd gemaakt, en dit in het kader van een vereniging.
uit het vonnis d.d. 08.05, 2024 blijkt: 'Mensensmokkel is een misdrijf dat gedijt op de wanhoop van mensen die koste wat kost hun land van herkomst willen ontvluchten, op zoek zijn naar een betere toekomst in een ander land, en daar heel veel voor over hebben. De voorliggende feiten zijn aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van

anderen het gedrang wordt gebracht. Het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon, Ze getuigen tevens van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precaire administratieve en sociale situatie van de mensen die zij smokkelen. De daardoor gegenereerde geldstromen, en de ongecontroleerde migratiegolf die de sociale systemen van de landen van bestemming zwaar onder druk zetten, vormen een acute bedreiging voor de openbare orde en veiligheid. "

Uw betrokkenheid bij de mensensmokkel werd niet ingegeven door medeleven of dwang, maar door louter financieel eigenbelang. U heeft bewust geprofiteerd van de kwetsbare positie van mensen in een bijzonder precaire administratieve en humanitaire situatie. U stelde uw identiteitsdocument ter beschikking, in ruil voor een commissie op de verrichte overschrijvingen Dit wijst op een berekend optreden. waarbij het leed en de risico's van de betrokken transmigranten werden genegeerd ten voordele van eigen gewin. Een dergelijke houding getuigt van een verontrustend gebrek aan moreel besef en aan respect voor de slachtoffers. Wie zich opzettelijk en herhaaldelijk verrijkt ten koste van anderen die zich in een kwetsbare positie bevinden. en dit zonder enige aanwijzing van schuldinzicht of verantwoordelijkheid, toont een maatschappelijk onaanvaardbare ingesteldheid. Op 21.03,2025 werd u door een medewerker van het CGVS gehoord teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen. uit de daaropvolgende beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus, blijkt dat u tijdens dat gehoor de feiten bleef minimaliseren en geen schuldinzicht toonde. U verklaarde dat u geen mensen gesmokkeld had en gewoon geld ontvangen had in ruil waarvan u een klein percentage ontving. U blijft zichzelf beschouwen als een hulpverlener aan mensen in nood. Zonder enige erkenning van de bijzondere ernst van de feiten, noch de wil om te beteren, is de kans op recidive reëel.

Met voormelde feiten was u trouwens niet aan uw proefstuk toe. Op 12.07.2020 werd de politie opgeroepen naar een café in Borgerhout. Aldaar zou een man een mes in zijn broekzak dragen, U werd ter plaatse gefouilleerd, wat resulteerde in de vondst van een keukenmes. U stelde in de geschreven verklaring dat u was tussengekomen in een dispuut in het kader van een gokpartij en u zich vervolgens had verdedigd nadat u zelf geslagen zou geworden zijn Er werd u een minnelijke schikking aangeboden, maar u betaalde die niet tijdig. Daar u verzet liet gaan, kon de rechter niet peilen naar uw leefsituatie en intenties. U werd op 26.01.2022 veroordeeld tot een gevangenisstraf van I maand en een geldboete van 800 euro voor dit feit. Inbreuken op de Wapenwet leiden tot maatschappelijke onveiligheid en kunnen niet getolereerd worden. Het dragen van een mes op een publieke plaats, en zeker in een context van oplopende spanningen zoals een dispuut in een café, houdt aanzienlijke risico's in voor de openbare orde en veiligheid.

Dergelijke feiten kunnen snel escaleren en tot ernstige verwondingen of erger leiden. Het bezit van een dergelijk voorwerp onder deze omstandigheden wordt dan ook als bijzonder ernstig beschouwd.

uit voorgaande blijkt dat u een ernstig en reëel gevaar vormt voor de openbare orde. U werd veroordeeld voor feiten van georganiseerde mensensmokkel, waarbij u gedurende een langere periode actief betrokken was. uw handelingen waren herhaald, gestructureerd en gericht op persoonlijk winstbejag. ten koste van kwetsbare personen, De rechtbank benadrukte de morele verwerpelijkheid van uw gedrag en de dreiging die daarvan uitgaat voor de openbare orde en veiligheid. Daarnaast werd u eerder, op 26.01.2022. veroordeeld wegens een inbreuk op de Wapenwet, nadat u in het kader van een gewelddadig dispuut in een café een keukenmes op zak bleek te hebben. Het feit dat u de aangeboden minnelijke schikking niet naleefde en nadien verstek liet gaan, wijst op een gebrek aan verantwoordelijkheidszin en onvoldoende inzicht in de ernst van uw gedrag. Deze combinatie van feiten — enerzijds uw betrokkenheid bij ernstige georganiseerde criminaliteit, anderzijds het bezit van een wapen in een context Van oplopende agressie — wijst op een structureel normafwijkend gedrag dat zich Over een langere periode uitstrekt. uw eerdere veroordeling. gevolgd door nieuwe en zwaardere feiten binnen een relatief korte tijdspanne, toont aan dat eerdere gerechtelijke tussenkomsten geen afdoende gedragswijziging teweegbrachten.

Gelet op de ernst van de feiten, het deel uitmaken van een criminele organisatie, uw rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en uw laakbare persoonlijkheid die er geen problemen in ziet geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.

uw recht op verblijf werd gelet op de zwaarwichtigheid van de door u gepleegde feiten en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke beroering, die een bedreiging uitmaakt voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn, op 08.10.2025 beëindigd op basis van artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Bij het nemen van de beslissing werd rekening met alle relevante informatie vervat in uw administratief dossier. IJ werd op 0108.2025 in de gevangenis van Sint Gillis gesproken door de terugkeerbegeleider. IJ liet na de vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. De beslissing tot beëindiging van uw verblijf werd op 10.10.2025 aan u betekend in de gevangenis te Sint Gillis. Op 08.10.2025 werd u uit de registers afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht.

LI diende geen beroep in tegen deze beslissing hij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RW). U maakt dus het voorwerp uit van een beslissing die tot gevolg heeft dat er een einde werd gemaakt aan uw •v%2rb'ijf. zoals bedoeld in artikel 7, 13e van de Vreemdelingenwet,

U verblijft sinds 11.10.2023 ononderbroken in detentie, heden zit u in de gevangenis van Sint Gillis. U zal vrijgesteld worden bij het verstrijken van uw straf op 09.10.2026 Een overname door de Dienst Vreemdelingenzaken is mogelijk sinds 28.03.2026 (vanaf 6 maanden voor strafeinde).
Er zijn geen concrete aanwijzingen dat het risico op recidive sedert het beëindigen van uw verblijfsrecht is verminderd, noch dat u geen bedreiging meer zou vormen voor de openbare orde bij voortgezet verblijf op het grondgebied.
Uit het vonnis van de SURB Brussel d.d. 27.01.2026 tot verzoek ET. onontvankelijk, afwijzing van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied en van het verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling blijkt: "Uit het voormelde advies van de directie van 15 december blijkt wel dat betrokkene aangeeft dat hij in België zou beschikken over een verblijfplaats bij een vriend in Sint Gillis (de heer M.K. (…)), maar geen job zou hebben. Niettemin zou hij voldoende gelden hebben om van te leven, naar eigen zeggen" en "Verder zou wat betreft zijn verzoek tot VI moeten worden vastgesteld dat er een direct waarneembaar risico is voor de fysieke integriteit van derden, waaromtrent wordt verwezen naar de ernstige feiten van mensensmokkel waarvoor betrokkene werd veroordeeld. De rechtbank stelt vast dat het niet mogelijk is om aan het direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden tegenmoet te komen door het opleggen van bijzondere voorwaarden. nu een uitgewerkt reclasseringsplan, met onder meer een bewijs van legale inkomsten ontbreekt. Aan betrokken wordt dan ook noch een VL VG noch een VI toegekend'.
U heeft duidelijk gemaakt dat u niet bereid bent het grondgebied vrijwillig te verlaten. uit het vonnis van de SURB Brussel d.d. 27.01.2026 blijkt: "Uit het voormelde advies van de directie van 15 december blijkt wel dat betrokkene aangeeft dat hij in België zou beschikken over een verblijfplaats bij een vriend in Sint Gillis (de heer M.K. (…)), maar geen job zou hebben. Niettemin zou hij voldoende gelden hebben Om van te leven, naar eigen zeggen" Hierdoor kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u zich aan de
uitvoering van de verwijderingsmaatregel zou kunnen onttrekken, zoals bedoeld in artikel 1, §2, 4° van de Vreemdelingenwet.
Op 05.01.2026 vulde u, naar aanleiding van voorliggende beslissing, een vragenlijst in het kader van het hoorrecht in. U verklaarde hierin dat u sinds 2014 in België bent om bescherming aan te vragen; dat u vanuit Eritrea, naar Soedan, Libië en Italië bent gereisd; dat u in het bezit bent van een Belgische vluchtelingenkaard, maar dat deze Ingetrokken werd; dat u geen partner. geen kinderen o f familie hebt in België; dat u niet gewerkt en niet gestudeerd hebt; dat u medische problemen hebt, namelijk stemmen in uw hoofd; dat u hiervoor opgevolgd wordt door dokters en dat u Haldol neemt; dat u niet in het bezit bent van medische attesten; dat u niet kan terugkeren naar Eritrea vanwege het militaire regime en de afwezigheid van een medische behandeling: dat u nooit eerder bent veroordeeld in Europa; dat u sinds uw asielaanvraag België niet verlaten hebt: dat u een nonkel in Noorwegen hebt; dat u in Europa wenst te blijven.
U stelde in uw hoorrecht d.d.; 05.01„2026 geen duurzame relatie, geen minderjarige kinderen en geen familie in België te hebben. Uit de beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus blijkt bovendien dat u voor het CGVS verklaarde geen familieleden in België te hebben. Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) beschermt het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven. In casu is er geen sprake van een familie- en]of gezinsleven binnen het Rijk
Volgens uw verklaringen bent u op 22.08.2014. op 37-jarige leeftijd, aangekomen in België. Heden bent u 48 jaar oud. IJ toont op geen enkele wijze aan dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd met de Belgische gemeenschap waarin u verblijft die dermate intens zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen (cf. EHRM 23 juni 2008, Maslov t, Oostenrijk, 563). uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst,
U verklaarde voor het CGVS dat u van 2016 tot 2019 in Duitsland woonde. Hoewel de precieze duur van uw verblijf daar niet bekend is, vindt deze verklaring gedeeltelijk bevestiging in uw administratief dossier. zo namen de Duitse autoriteiten op 22,11.2016 contact op met de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van een asielaanvraag die u op 24.10,2016 in Duitsland indiende onder de naam N.A. (…). In dit kader werd op 15.08.2017 een verzoek tot overname ingediend op basis van de Dublinverordening. Waarop België op 13.09.2017 positief antwoordde, Tussen 07.05,2016 (afvoering van ambtswege uit de registers) en 07.10.2018 (inschrijving in de registers) bevat uw administratief dossier geen aanwijzingen van aanwezigheid op het Belgisch grondgebied. Dit ondersteunt uw eigen verklaring dat u zich gedurende die periode in Duitsland bevond, Vanaf 14.10.2018 blijkt uit hat dossier dat u op meerdere tijdtippen in contact kwam met de Belgische politie en dat daarbij telkens uw vingerafdrukken werden afgenomen, met name op 14.10.2018, 31„01.2019, 16.02.2019, 23.12.2019 wat wijst op uw aanwezigheid in België vanaf dat moment.
Sinds 11.10.2023 verblijft u ononderbroken in de gevangenis, tot heden genoot u nog geen uitgaansvergunning Of penitentiair verlof.
Hoewel u reeds op 22.08.2014 in België aangekomen bent, beheerst u geen van de landstalen goed.
Van een economische binding met België is evenmin sprake. U was amper 6 dagen tewerkgesteld op de reguliere arbeidsmarkt in België (namelijk op 17, 18, 19. 20. 21 en 24 Oktober 2022). Voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt, zou toch verwacht mogen worden dat u intussen duidelijke

economische banden zou hebben opgebouwd en kon terugvallen op een substantieel werkverleden. of op zijn minst de correcte houding en inzet toonde om duurzaam te integreren in het arbeidsproces. In plaats van een constructieve bijdrage te leveren aan de arbeidsmarkt, blijkt uit uw veroordeling dat u betrokken was bij mensensmokkel. wat niet alleen een ernstig misdrijf is, maar ook aantoont dat u uit bent op makkelijk geldgewin ten koste van anderen en de wet.
Louter ten overvloede kan erop gewezen worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 11.10.2023 verblijft geen bezoek van vrienden ontvangen hebt. kreeg tot nu enkel bezoek van advocaten en sociale hulpverleners. Op geen enkele Wijze werd aangetoond dat de banden die u met België bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM in dit verband is niet aannemelijk.
U verklaarde in uw hoorrecht d.d.05.01.2026 medische problemen te hebben, stemmen uw hoofd te horen en hiervoor medisch opgevolgd te worden door een dokter. U gebruikt volgens uw verklaringen de medicatie HALDOL. U legde naar aanleiding van onderhavige beslissing echter geen enkel medisch document voor. U houdt geen rekening met het feit dat de Administratie geen toegang heeft tot uw medische gegevens en dat de gevangenisarts gehouden is tot het beroepsgeheim. Ondanks het ontbreken van medische attesten ter ondersteuning van uw bewering is het belangrijk te benadrukken dat u te allen tijde recht blijft behouden op noodzakelijke medische verzorging, conform de jurisprudentie van het Grondwettelijk Hof en de bepalingen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Uit niks blijkt dat u in het kader van noodzakelijke medische hulp geen toegang zou hebben tot psychiatrische bijstand indien dat nodig blijkt.
Het CGVS is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 en dat betrokkene niet mag worden teruggeleid naar zijn land van herkomst. Het bevel cm het grondgebied te verlaten legt betrokkene enkel de verplichting op het Belgisch grondgebied en dat van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen te verlaten. Het Staat betrokkene zich vrij om zich elders te vestigen. Dat u het grondgebied van België dient te verlaten is een gevolg van uw persoonlijk gedrag dat een werkelijke actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.
Het inreisverbod wordt opgelegd voor een periode van 8 jaar. U heeft echter de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen voor de schorsing of de ervan, mits voldaan wordt aan de geldende wettelijke voorwaarden en indien gewijzigde omstandigheden een heroverweging van het inreisverbod rechtvaardigen.
U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het handhaven van de openbare orde, uw familiale en medische situatie, en het feit dat u een actuele, werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een inreisverbod 8 jaar proportioneel."

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel, de hoorplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

3.1.1. Naast een theoretisch betoog over de materiële motiveringsplicht, zet de verzoekende partij haar eerste middel uiteen als volgt:

"(…)
Dat in casu de bestreden beslissingen ontoereikend doch bijna helemaal niet gemotiveerd worden.
Inderdaad, wordt de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt: "dat betrokkene zich niet op een wettelijke manier heeft geregulariseerd".
Verzoeker werd manifest niet op een rechtmatige voldoende wijze gehoord voordat de bestreden beslissing genomen werd (RvS, n°233.257 dd. 15 december 2015) en zeker niet overeenkomstig de specifieke waarborgen die aan een persoon van zijn geestelijke toestand (ten gevolge van de detentie) dienen te worden toegepast. Verzoeker beschikt over beperkte communicatiemiddelen onafhankelijk van de taal die wordt gebruikt.
(…)
In casu, weigerde de verwerende partij om een in casu een grondige analyse uit te voeren met betrekking tot het gezinsleven van verzoeker.
4.

De elementen waarop de bestreden beslissing werd genomen zijn niet toereikend bewezen en het bewijs van het waarborgen van de fundamentele rechten van verzoeker in het proces van vaststelling van bovenvermelde feiten zijn geenszins aangetoond.
De duur van het inreisverbod is minstens disproportioneel lang en niet gemotiveerd op basis van specifieke redenen om zo lang te worden toegepast."

3.1.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat het bestreden inreisverbod duidelijk de determinerende motieven weergeeft op basis waarvan deze beslissing is genomen. In de motivering wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsgrond, namelijk artikel 74/11, §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, waarna de motieven hiervoor uiteengezet worden. De duur van acht jaar van het inreisverbod wordt gerechtvaardigd door de specifieke omstandigheden die het dossier kenmerken waarbij wordt verwezen naar de motieven die de vaststelling van een ernstige bedreiging voor de openbare orde ondersteunen en de elementen uit het dossier en die naar voren komen uit het horen van de verzoekende partij. Er wordt geoordeeld dat een inreisverbod van acht jaar proportioneel wordt geacht in het licht van het handhaven van de openbare orde, de familiale en medische situatie van de verzoekende partij en het feit dat zij een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Naast een formele motivering waarom er grond is tot het opleggen van een inreisverbod, wordt dus ook formeel gemotiveerd waarom de verwerende partij het nodig en proportioneel achtte om de verzoekende partij een inreisverbod voor een duur van acht jaar op te leggen en dit aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval zoals deze haar waren gekend. De verzoekende partij kan dan ook niet gevolgd worden in haar betoog dat niet gemotiveerd werd op basis van specifieke redenen waarom een dermate lange termijn moest worden toegepast.

De motivering van het bestreden inreisverbod laat de verzoekende partij toe om zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van deze beslissing, alsmede de reden waarom werd geopteerd voor een inreisverbod van acht jaar, te kennen. De voorziene motivering is pertinent en draagkrachtig en laat de verzoekende partij toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welke wijze voornoemde motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.1.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

Het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel leggen aan de bestuurlijke overheid de verplichting op om bij de uitoefening van haar wettelijke bevoegdheid redelijk te werk te gaan. Een schending van deze beginselen kan slechts worden vastgesteld wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men dus voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Deze beginselen staan de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.1.3. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing van de toepasselijke bepalingen van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.
Artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.
(…)
(…)
De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod voor een bepaalde termijn van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

3.1.4. Gelet op de uitgebreide motieven van de bestreden beslissing, zoals weergegeven onder punt 1.2., kan de verzoekende partij bezwaarlijk voorhouden dat de bestreden beslissing bijna helemaal niet gemotiveerd is, minstens verduidelijkt zij niet betreffende welke elementen een motivering ontbreekt.

Door louter te betogen dat de bestreden beslissing ontoereikend is, toont zij dit geenszins aan.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij betoogt wordt in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk gemotiveerd *"dat betrokkene zich niet op een wettelijke manier heeft geregulariseerd".*
Indien zij zou wensen te wijzen op de motieven dat zij werd verzocht zich te melden bij de gemeente om haar administratieve toestand in orde te brengen op 16 februari 2019 en dat haar werd gemeld dat zij zich diende aan te melden bij de gemeente om haar administratieve toestand in orde te brengen op 10 oktober 2022, en zou menen dat deze motieven ontoereikend zijn, kan zij niet gevolgd worden daar de verwerende partij zich in de bestreden beslissing geenszins beperkt tot deze vaststellingen, zoals blijkt uit de uitgebreide motieven weergegeven in punt 1.2.

Waar zij meent dat de verwerende partij weigerde om *in casu* een grondige analyse uit te voeren met betrekking tot haar gezinsleven, verduidelijkt de verzoekende partij geenszins ten aanzien van welke personen zij zich op een gezinsleven beroept, nog minder met welke elementen van het gezinsleven de verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden. De verzoekende partij weerlegt, noch ontkracht met haar betoog aldus de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing – waaruit blijkt dat de verwerende partij oog heeft gehad voor de vraag of de verzoekende partij kon bogen op een beschermingswaardig gezinsleven in België – die luiden als volgt:

"*Op 05.01.2023 vulde u, naar aanleiding van voorliggende beslissing, een vragenlijst in het kader van het hoorrecht in. (…) dat u geen partner, geen kinderen of familie hebt in België, (…), dat u een nonkel in Noorwegen hebt, (…). U stelde in uw hoorrecht d.d.; 05.01.2026 geen duurzame relatie, geen minderjarige kinderen en geen familie in België te hebben. Uit de beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus blijkt bovendien dat u voor het CGVS verklaarde geen familieleden in België te hebben. Artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) beschermt het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven. In casu is er geen sprake van een familie- en/of gezinsleven binnen het Rijk*."

3.1.5. Waar de verzoekende partij nog betoogt dat de elementen waarop de bestreden beslissing genomen werd niet toereikend zijn bewezen en het bewijs van het waarborgen van de fundamentele rechten in het proces van de vaststelling van bovenvermelde feiten geenszins aangetoond is, wijst de Raad erop dat verzoekende partij vooreerst nalaat te verduidelijken op welke fundamentele rechten zij doelt. In zoverre zij

het recht op gezinsleven beoogt, kan verwezen worden naar wat hieromtrent *supra* wordt gesteld. Voorts stelt de Raad vast dat de verzoekende partij ook niet verduidelijkt welke elementen niet toereikend zijn bewezen.

Waar de verzoekende partij gewag maakt van "*het waarborgen van de fundamentele rechten van verzoeker in het proces van de vaststelling van bovenvermelde feiten*", merkt de Raad overigens nog op dat de verwerende partij op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen kan nemen wanneer zij oordeelt dat het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij een gevaar kan vormen voor de openbare orde. De verwerende partij kan op grond van een eigen onderzoek een standpunt innemen met betrekking tot de feiten (cf. RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388), minstens toont de verzoekende partij niet aan waarom hierover anders zou dienen geoordeeld te worden in het licht van "*het waarborgen van de fundamentele rechten van verzoeker in het proces van de vaststelling van bovenvermelde feiten*". Zij verduidelijkt niet waarom uit de bestreden beslissing een bewijs van het waarborgen hiervan diende te blijken.

De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat de verwerende partij op grond van de door haar in de bestreden beslissing weergegeven overwegingen op foutieve, onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft gesteld dat de verzoekende partij niet getwijfeld heeft de openbare orde zeer ernstig te verstoren en vervolgens hieraan verblijfsrechtelijke gevolgen heeft gekoppeld, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet concreet aannemelijk.

3.1.6. De verzoekende partij betoogt daarnaast dat zij niet op rechtmatige uitvoerige en voldoende wijze werd gehoord voordat de bestreden beslissing werd genomen en zeker niet overeenkomstig de specifieke waarborgen die aan een persoon van haar geestelijke toestand (ten gevolge van detentie) dienen te worden toegepast, dat zij beschikt over beperkte communicatiemiddelen onafhankelijk van de taal die wordt gebruikt.

De Raad benadrukt dat de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden genomen die gesteund is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten zonder dat hem de mogelijkheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het vervullen van de hoorplicht heeft hoe dan ook slechts zin voor zover het horen van de betrokkene de overheid informatie kan opleveren die haar behoedt voor een vals beeld van de feiten of die haar appreciatie van de feiten kan beïnvloeden (RvS 21 juni 1999, nr. 81.126). Met andere woorden kan het niet voldoen aan de hoorplicht slechts dan tot de vernietiging van de aan de verzoekende partij opgelegde nadelige beslissing leiden indien zij bij het vervullen van zijn hoorrecht informatie kan aanreiken op grond waarvan de gemachtigde had kunnen overwegen om deze nadelige beslissing niet te nemen dan wel een minder nadelige beslissing te nemen.

Het komt de verzoekende partij toe aan te duiden dat zij de diensten van de verwerende partij informatie had kunnen verschaffen die van invloed kan zijn op het opleggen van de jegens haar getroffen bestreden beslissing. Indien de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij dergelijke informatie kon verschaffen, dan komt het middel neer op een louter theoretische discussie omtrent het niet horen van de verzoekende partij en zal dit enkele formele gebrek in de besluitvorming alsdan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen leiden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij de mogelijkheid kreeg om op 5 januari 2026 een vragenlijst in te vullen (administratief dossier, stuk nr. 91). De verzoekende partij meent dat zij "*niet overeenkomstig de specifieke waarborgen die aan een persoon van (haar) geestelijke toestand (ten gevolge van detentie) dienen te worden toegepast*" werd gehoord, doch verduidelijkt niet wat deze waarborgen zijn, noch waarop zij doelt als zij gewag maakt van "*een persoon van (haar) geestelijke toestand (ten gevolge van detentie)"*, zodat een dergelijk betoog niet dienstig is.

Waar zij betoogt dat zij beschikt over beperkte communicatiemiddelen onafhankelijk van de taal die wordt gebruikt, licht zij geenszins toe waarom er sprake zou zijn van beperkte communicatiemiddelen en beperkt zij zich overigens tot loutere beweringen. Zij licht evenmin toe, indien zij beschikte over toereikende communicatiemiddelen en gehoord werd in een taal die zij begreep, zij elementen had wensen en kunnen aanbrengen die een invloed konden hebben op het nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij toont aldus niet aan dat zij niet op rechtmatige uitvoerige en voldoende wijze werd gehoord voordat de bestreden beslissing werd genomen, minstens heeft zij geen belang bij dit betoog, nu zij niet aannemelijk maakt dat zij, bij een rechtmatig uitvoerig en voldoende gehoor, elementen had kunnen aanbrengen die van invloed hadden kunnen zijn op het al dan niet nemen van de bestreden beslissing.

Een schending van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.1.7. De verzoekende partij maakt een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel, de hoorplicht, het zorgvuldigheidbeginsel en de materiële motiveringsplicht, niet aannemelijk.

3.1.8. Het eerste middel is ongegrond.

3.2. In een tweede middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 hierna: het EVRM) en van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

3.2.1. De verzoekende partij zet haar tweede middel uiteen als volgt:

"*Door zijn geestelijke en psychologische toestand ten gevolge van het gebrek aan taalkennis en het lamentabele gevangenisverblijf in Sint-Gillis, is de uitvoering van de bestreden beslissing van het bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod in strijd met artikel 3. Verzoeker kan in dit geval niet worden teruggestuurd*."

3.2.2. Luidens (oud) artikel 39/78 *juncto* (oud) artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: "*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden*" (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

De verzoekende partij laat na om bij de toelichting bij haar eerste middel duidelijk uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM schendt.

Het tweede middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

3.2.3. Waar de verzoekende partij haar betoog richt tegen een bevel om het grondgebied te verlaten, kan de Raad enkel vaststellen dat een dergelijke beslissing geen voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep, zodat een dergelijk betoog niet dienstig is.

3.2.4. Artikel 3 van het EVRM luidt als volgt: "*Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*."

Wat de schending van artikel 3 van het EVRM betreft, moet de verzoekende partij doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat evenmin (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

De verzoekende partij verliest uit het oog dat het aan haar toekomt om de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM met concrete gegevens te onderbouwen. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij thans geen begin van bewijs naar voor brengt teneinde het lopen op een ernstig en reëel risico te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling te staven. Zij beperkt zich te wijzen op een "*geestelijke en psychologische toestand ten gevolge van het gebrek aan taalkennis en het lamentabele gevangenisverblijf*" doch licht deze toestand geenszins verder toe, nog minder legt zij hiervan stavingstukken voor. Bovendien verduidelijkt zij geenszins op welke wijze uit haar "*geestelijke en psychologische toestand*" zou kunnen blijken dat zij door de uitvoering van het inreisverbod een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

3.2.5. Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aldus niet aangetoond.

3.2.6. Het tweede middel is, in de mate ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

Aangezien de Raad bevoegd is om zich rechtstreeks uit te spreken over het beroep tot nietigverklaring, hoeft er niet langer uitspraak te worden gedaan over de vordering tot schorsing (artikel 1.9, tweede lid van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vierentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
T. LEYSEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
T . LEYSEN	N. VERMANDER